ὀρχήσεως γινομένην μισθόν. ἐννόησον τὰς ἐντεῦθεν ἀμοιβάς. ταῦτα γὰρ ἅπαντα τὰ παθήματα ὅταν ἀδίκως παρά τινος ἐπάγεται τινι, καὶ ἁμαρτήματα λύει, καὶ δικαιοσύνην ἐργάζεται. τοσοῦτον αὐτῶν τῆς ὠφελείας τὸ μέγεθος ἐπὶ τῶν γενναίως αὐτὰ φερόντων.

Ὅταν οὖν μήτε ζημία χρημάτων, μήτε συκοφαντίαι καὶ λοιδορίαι, μήτε τὸ πρὸς τὴν ὑπερορίαν μεταστῆναι, μήτε νόσοι καὶ βάσανοι, μήτε αὐτὸ ὃ πάντων δοκεῖ φοβερώτερον εἶναι ὁ θάνατος βλάπτῃ τοὺς πάσχοντας, ἀλλὰ καὶ ὠφελῇ μειζόνως, πόθεν ἔχεις μοι δεῖξαί τινα ἀδικούμενον, ὅταν ἐντεῦθεν μηδὲν ἀδικῆται; ἐγὼ γὰρ τοὐναντίον ἀποδεῖξαι πειράσομαι, ὅτι οἱ

meretriciæ ſaltationis mercedem datum. Cogita remunerationes inde ſecuturas. omnia enim iſthæc damna cùm per iniuriam inferuntur, & peccata expiant, & iuſtitiam conferunt. Tanta eſt vtilitatis eorum magnitudo in iis q generoſo ea animo ferunt.

Cùm igitur neq; pecuniæ iactura, neq; calumniæ & conuicia, neq; exilium, neque morbi, neque cruciatus, neque id ipſum quod omnibus terribilius eſſe videtur, mors perferentibus damnum afferat, ſed vtilitatem potius: quib. rebus mihi potes oſtendere quẽpiam lædi, quãdo his non læditur? ego enim contrarium demonſtrare conabor, qui maxima